

Iepenlaan 26,
1406 PW Bussum

www.majellakapel.nl

Maandbrief, oktober 2026

Dierendag

Dat vieren we op een van de eerste dagen in oktober, om precies te zijn op 4 oktober, gebaseerd op de sterfdag van Franciscus van Assisi, die overleed op 3 september 1226, dit jaar dus precies 800 jaar geleden. Peter Korver gaf er aandacht aan in zijn overweging op zondag 27 september, die als thema had *De aarde, een gemeenschappelijk huis*. Natuurlijk mag je je eigen huisdier op zo'n dag een beetje verwennen, maar laat deze dag ons vooral bewust maken van de vele veranderingen die we zien in de natuur om ons heen, als gevolg van de klimaatverandering. Wat kunnen wij doen om te helpen het tij te keren, al is het nog zo weinig?

Er waren twee bijzondere collectes in de afgelopen maand:

- Op 6 september voor de "Havendiners", opbrengst € 104,60
- Op 13 september in een triodienst voor de Voedselbank, opbrengst € 86,25.

Fijn, om deze bedragen weer over te kunnen maken naar plaatsen waar het goed terecht komt!

Marijke Katerberg-Muns

Komende diensten (in de Majellakapel, aanvang 10.30 uur, tenzij iets anders bij de dienst vermeld):

4 oktober: vanmorgen een bezinningsbijeenkomst, met dr. Rob Nepveu als spreker. Het onderwerp is: *Denken en denkend danken*.

11 oktober: vanmorgen een triodienst **in de Remonstrantse kerk**. Ds. Willy Metzger gaat voor.

18 oktober: vanmorgen gaat ds. Peter Korver voor. Karina Kantarova bespeelt de vleugel. Het onderwerp waarover Peter zal spreken is het volgende:

'Het leven wordt achterwaarts begrepen en voorwaarts geleefd'. Dat is een bekende uitspraak van de Deense theoloog en filosoof Søren Kierkegaard die hiermee twee verschillende kanten van het leven benadrukt: Aan de ene kant: pas achteraf, door reflectie, zien we de 'rode draad'. Aan de andere kant: onze ogen kijken vooruit, onze voeten willen naar de toekomst. In Fillipenzen 3:14 zegt Paulus "Ik vergeet wat achter mij ligt en richt me op wat voor me ligt. Ik ga recht op mijn doel af". Is het onverstandig achterom te kijken om te zien wat er gebeurd is? Is het verstandiger om te denken: 'zand erover' en 'geen oude koeien uit de sloot halen.' Maar wat als ik elke keer struikel in het leven of last houd van de wonden die ik heb opgedaan?

25 oktober: deze zondag is een duodienst, samen met de Doopsgezinden, in ons eigen gebouw. De Doopsgezinden hebben voor deze dienst Joel Friso uitgenodigd als voorganger. Nico Strubbe zorgt voor de muzikale begeleiding.

1 november: Joke Werner-van Slooten gaat vanmorgen voor en Marcus van der Heide bespeelt de vleugel. Het thema is: *Veelkleurigheid*

Autodienst: Soms is het lastig om op eigen gelegenheid naar de kerk te komen en wilt u graag opgehaald worden. Neemt u in dat geval even contact op met Reina Boelens (tel. 035 – 69 22 947) of Ineke Meeuwis (tel. 06 506 288 29), dan proberen zij iets voor u te regelen.

Ontroering, vervolg

Enkele weken terug was ik in de Majellakapel met een dienst die over ontroering ging. Het wonderlijke was, dat ik aan het eind van de overdenking dacht: 'wat een korte overdenking, hoe kan dat nou?' Later thuis zag ik dat ik een heel gedeelte had overgeslagen. Toch jammer! Daarom nu alsnog het gedeelte dat ik toen (6 september) heb overgeslagen.

"De weg van ontroering. Ik zei al dat het voor mij vaak te maken heeft met verbinding. Verbinding met de ander, waarbij echter veel meer meespeelt dan alleen wie of wat je ziet. Ik noem het voorbeeld van een baby. Bij ons in de straat werd een baby geboren, dat was al zeker 10 jaar niet meer gebeurd. De hele straat leefde mee. Wat speelt er mee onder die blijdschap: Een nieuw mens dat hopelijk zal kunnen groeien en bloeien en zich kunnen ontwikkelen tot een mooi mens. Ontroerend toch, zo'n klein wezentje dat nog zo aan het begin staat met die kleine vingertjes. Even tellen, ja het zijn er vijf. Gaan ze piano spelen? Wat gaan die handjes allemaal doen?

Ongeveer dezelfde soort vragen kan je ook stellen bij oude gerimpelde handen, horend bij een mens die nu bibberig een briefje schrijft. Wat hebben die handen allemaal gedaan. Is er een gevoel of het leven zinvol was? Hoe is de oudere omgegaan met verdriet, met verlies. Hoe gaat de mens met al die rimpels om met het naderende einde. Wat zie ik? Alleen een mens die langzamer wordt, vergeetachtig wordt, en niet meer zo goed mee kan met het moderne leven?

Ik moet denken aan een gedicht van een oude Australische vrouw wonend in een verpleeghuis. Zij had het geschreven en na haar overlijden werd het gevonden in een laatje. Het was gericht aan de verzorgenden. Ik citeer enkele regels (de vertaalster is mij onbekend)

*Ik herinner me de vreugdevolle momenten, ik herinner me de pijn,
En ik beleef de liefde en het leven weer helemaal.
En ik denk aan de jaren, te kort en te snel voorbij,
En aanvaard het voldongen feit dat aan alles een einde komt.
Daarom, verpleegsters, doe je ogen open, open ze en zie,
geen knorrige oude vrouw, kijk me eens goed aan, see me!*

En weer ontroerend! Zo was het ook tijdens mijn stageperiode in de Antoniushof. Wekelijks was er een bijbelkring, bedoeld voor de mensen met dementie die daar woonden. Er was koffie en een trommel met ingepakte koekjes. Ik was zo'n ochtend vooral druk om mensen te helpen met de koekjes en het papier er af te doen.

Het waren mooie én onrustige ochtenden. Zo waren er bijv. mensen die associaties kregen bij een bijbelverhaal en dat direct lieten weten aan de kring. Het kon alle kanten opgaan, en op het laatst wist niemand meer waar het verhaal over ging. Tot slot werd er een lied met een kerkelijke achtergrond gezongen. En iedere week weer – echt ontroerend – zong iedereen mee, geen enkel probleem met woorden, met muziek, met vergeetachtigheid. Prachtig!"

Joke Werner

Nieuwe moed

dat was het thema dat Marieke de Vries koos voor haar dienst op 20 september. Een mooie, verrassende en bijzondere dienst. Verrassend onder andere doordat zij inviel voor Irene Hörst, die met heel vervelende gezondheidsproblemen kampt en daardoor niet kon komen. Dubbel jammer, want het zou ook Irenes laatste dienst zijn geweest bij ons en we hadden graag afscheid van haar genomen. Maar Irene had zelf gezorgd voor een invalster en de kennismaking met Marieke de Vries en haar man (die een lied zong tijdens de dienst) was heel plezierig. Marieke begon haar dienst met een gedicht van de theoloog Rikko Voorberg:

*Moed om op te staan
Moed om de krant te lezen
Moed om het nieuws te kijken
Moed om gesprekken aan te gaan
Moed om je uit te spreken*

Moed om eerlijk te blijven

Moed om realistisch te zijn.

Moed om hoop te houden

Onze tijd vraagt om nieuwe moed.

Moed om te geloven dat het goede sterker is dan het kwaad, dat de zachte krachten zullen overwinnen.

Kerkvader Augustinus zei het zo:

Vrees niet!

Moed is niet de afwezigheid van angst,

maar de mogelijkheid om te bewegen ondanks die angst,

te handelen ondanks angst en allerlei risico, en doen wat juist is.

Er is veel meer in de overweging van Marieke, dat ik hier zou kunnen aanhalen, en mogelijk kom ik er in een van de volgende maandbrieven nog op terug, maar voor dit moment wil ik alleen nog een aantal boektitels noemen, die Marieke in haar overweging ook noemde en gebruikte:

- Mariann Budde: 'Durf moedig te zijn.....op beslissende momenten'
- Natascha van Weezel: 'Hoe houd je je hart zacht? Een pleidooi voor het radicale midden in tijden van oorlog.'
- Luisa Neubauer: 'Stel dat we moedig zijn: wegen uit de klimaatimpasse'

Voor wie graag de tekst van Mariekes overweging na wil lezen: een mailtje naar Marijke Katerberg is voldoende, dan stuurt zij hem je toe.

35 jaar

Het was een complete verrassing toen Marijke Katerberg bij haar welkomstwoordje van de dienst van 27 september mij begon toe te spreken. Het bleek dat ik inmiddels al 35 jaar uw voorganger ben en daarom mocht ik de bloemen van de dienst mee naar huis nemen. De grote bos bloemen met prachtige herfstkleuren staat nu in onze woonkamer, zoals u kunt zien op de foto.

Ik heb het nog eens nagezocht. Mijn eerste aanstelling als voorganger was in 1984, bij de NPB afd. Weesp. Inmiddels ben ik dus al 42 jaar predikant.

Op 24 november 1991 vond de zogeheten 'intrededienst' in de NPB Naarden-Bussum plaats, waarbij ds. Joop Foekema en ds. Bob Blom mij bevestigden. In die tijd was dr. Cees Cup voorzitter van de afdeling, niet lang daarna opgevolgd door Nel van Gooswilligen die vele jaren op een verstandige en hartelijke manier het bestuur heeft voorgezeten. De derde voorzitter in mijn periode werd Marijke Katerberg. Dat we in al die jaren slechts drie voorzitters hebben gehad, zegt ook veel over de sfeer en de trouw aan de afdeling!

Eigenlijk is een zo lange periode dezelfde voorganger hebben niet zo wenselijk. Voor zowel een geloofsgemeenschap als voor een voorganger is het goed na een aantal jaren weer een nieuwe impuls te krijgen. Over het feit dat het toch gebeurd is, vallen enkele dingen te zeggen. Ten eerste dat we kennelijk over en weer goed met elkaar kunnen opschieten en bij elkaar passen. Daarnaast dat het voor de afdeling een voordeel was dat ik hier ter plaatse woon en eigenlijk alle dagen van de week benaderd kan worden, ook als de officiële aanstelling aanvankelijk maar twee dagen in de week betrof en tegenwoordig zelfs maar 16 uur in de maand. Voor mijzelf was het fijn dat ik het werk steeds heb kunnen combineren met ander werk in de regio. Eerst met mijn baan als leraar op plaatselijke scholen voor middelbaar onderwijs en later met een aanstelling als remonstrants predikant in Hilversum en tegenwoordig als predikant bij de Grote Kerk in Naarden.

En de toekomst? Nu we als afdeling in een traject van afbouwen zitten, wil ik dat proces samen met het bestuur tot een goed einde brengen. Ik ken jullie al zolang en heb het hier altijd zó goed gehad, dan hoort ook dat erbij...

Hartelijke groet, Peter Korver

Alles heeft zijn tijd

In Prediker lezen we dat alles zijn tijd heeft. Een tijd om te planten en een tijd om te oogsten. Een tijd om af te breken en een tijd om op te bouwen. Een tijd om te zwijgen en een tijd om te spreken. Een tijd van komen en ook een tijd van gaan.

Die oude woorden spreken mij aan in de fase waarin ik nu ben gekomen.

Met Pinksteren 2027 leg ik mijn bestuursfunctie neer.

Dit besluit heb ik inmiddels ook binnen het bestuur besproken. Omdat ik het belangrijk vind dat u dit rechtstreeks van mij hoort, wil ik er via deze maandbrief graag zelf iets over vertellen.

Er is voor mij een tijd geweest van beginnen en opbouwen. Van verantwoordelijkheid nemen, organiseren, regelen en soms gewoon aanpakken wat er op dat moment nodig was. Als secretaris, maar ook door het beheer van de Majellakapel, ben ik in de loop der jaren op veel verschillende manieren betrokken geraakt bij onze geloofsgemeenschap en bij deze bijzondere plek.

Er was een tijd van planten, zonder altijd te weten wat daar precies uit zou groeien. En gelukkig is er ook veel te oogsten geweest: mooie diensten, bijzondere ontmoetingen, gesprekken, muziek en vooral de vele contacten met mensen die zich, ieder op hun eigen manier, verbonden voelen met onze gemeenschap en de Majellakapel.

Er waren momenten waarop het goed was om te zwijgen en eerst te luisteren, en momenten waarop het juist nodig was om iets te zeggen of een onderwerp op tafel te leggen. Ook dat hoort bij samen verantwoordelijkheid dragen.

En nu merk ik dat voor mij een andere tijd aanbreekt. Niet omdat alles af is - dat zal het waarschijnlijk nooit zijn - maar omdat er ook een moment komt om los te laten en ruimte te maken voor een volgende fase en voor anderen die daarin hun eigen bijdrage kunnen leveren.

Dat gebeurt bovendien in een periode waarin ook onze geloofsgemeenschap voor belangrijke vragen staat over haar toekomst en die van de Majellakapel. Ook daarin herken ik iets van Prediker. Vasthouden en loslaten, afbreken en opbouwen: soms liggen ze dicht bij elkaar dan we denken. Wat vertrouwd was hoeft niet waardeloos te worden wanneer het verandert, en wat nieuw ontstaat hoeft niet los te staan van wat eraan voorafging.

De komende maanden blijf ik mij natuurlijk gewoon inzetten. Er is nog genoeg te doen en ik wil vooral bijdragen aan een zo zorgvuldig mogelijke overdracht van mijn werkzaamheden.

Ik hoef van mijn vertrek geen groot persoonlijk moment te maken. Wel vind ik het belangrijk om zelf iets meer te zeggen dan alleen dat ik stop.

Misschien vatten de woorden uit Prediker het voor mij uiteindelijk het beste samen:

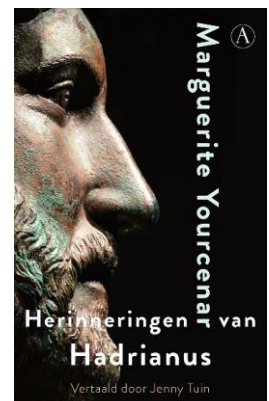
Alles heeft zijn tijd.

En voorlopig is het nog de tijd om samen verder te werken aan wat voor ons ligt.

Hartelijke groet, Jan Vos

Literatuurkring

Op **vrijdag 23 oktober, om 14.00 uur**, komt de literatuurkring weer bij elkaar. We bespreken dan het boek *Hadrianus* van Marguerite Yourcenar (1951). Ter introductie: het gaat om een historische en psychologische roman van de Frans-Belgische auteur Yourcenar (1903-1987). De roman heeft de vorm van een denkbeeldige autobiografie van de Romeinse keizer Hadrianus (76-138). De Romeinse keizer heeft ook in werkelijkheid memoires geschreven, maar zij zijn verloren gegaan. Marguerite Yourcenar zag in dat gegeven een aanmoediging om zijn memoires te "reconstrueren". In deze excellente roman beschrijft Marguerite Yourcenar het leven en de dood van een van de grote heersers van de oudheid. Keizer Hadrianus weet dat zijn dood ophanden is en overdenkt zijn verleden in een lange afscheidsbrief aan zijn toekomstige opvolger Marcus Aurelius. Hij beschrijft zijn aantreden, zijn militaire triomfen, zijn liefde voor poëzie en muziek en de filosofie die ten grondslag lag aan zijn machtige heerschappij. Herinneringen van Hadrianus getuigt van een buitengewoon gedetailleerd onderzoek, een groot inlevingsvermogen en een niet minder groot schrijftalent.

Overzien

Als je het nieuws volgt op de tv, of in de krant leest, krijg je vaak het gevoel dat je overladen wordt door een enorme massa feiten. In vroegere tijden was dat heel anders. Ik las eens, dat een paar eeuwen geleden in Drenthe vanaf de kansel bepaald nieuws werd medegedeeld. Het was genoeg voor wat nodig was om te weten. In kranten uit vroeger tijd werd vaak ouder nieuws weergegeven, want communicatie verliep veel trager. Lange tijd hadden kranten nog geen foto's. Die kwamen later, en vervolgens verschenen ze in kleur.

De radio bracht en brengt uiteraard nieuws zonder beeld. Maar de tv laat ons zien wat er gebeurt, vaak op het moment zelf. Op de tv word je dus vaak geconfronteerd met afschuwelijke beelden van rampen in de natuur, of oorlogsgeweld. Dat is voor ons vaak overweldigend. We kunnen het niet bevatten. We kunnen het niet overzien. De grote dichter Goethe heeft eens geschreven, dat wij mensen maar een beperkte hoeveelheid nieuws aankunnen. Daarom wordt nieuws uit de directe omgeving vaak beter door ons verwerkt dan allerlei berichten over rampen elders. Zoals onze geest ons beschermt door ons veel te laten vergeten, schermt zij ook de inwerking van allerlei onheilstijdingen af.

Overzien kent zijn grenzen. Het is daarom goed onze aandacht vooral te richten op onze omgeving. Natuurlijk wil je ook weten wat er in de wereld gebeurt, maar onze omgeving is het belangrijkste. Daar kunnen we wat betekenen voor anderen. Daar hebben we de mogelijkheid van communicatie. Daar kunnen we ook genieten van de natuur. De zin van ons bestaan vinden we vooral daar, waar wij de zaken kunnen overzien.

Prof. dr. P. Smits zei terecht, dat wij mensen zin-gevers en zin-ontdekkers zijn.

We kunnen ook nog onderscheiden tussen subjectieve en objectieve zin. De eerste wordt door ons beleefd, de tweede door anderen. Als je anderen helpt, wordt dat door hen als een zinvol handelen ervaren en dat te beseffen maakt dat handelen voor jouzelf ook zinvol.

dr. Rob Nepveu

Zinspiratie (CCIV):

Op dinsdag 6 oktober, om 20.00 uur, spreekt Ryan van Eijk in het gebouw van het Apostolisch Genootschap, Meulenwiekenlaan 49 in Bussum, over *Geestelijke verzorging achter gevangensmuren*.

Op donderdag 29 oktober, om 20.00 uur, spreekt Yoram Stein in de Sloep (naast de Mariakerk), Brinklaan 42 in Bussum, over *Afkicken met Spinoza*.

Voor beide lezingen geldt: toegang € 10,-.

Reserveren kan via de website van de CCIV: www.cciv.nl, waar u ook verdere informatie vindt.

Leren van Luther / Voorstelling 'Onderdak – Leven in Gemeenschap'

De Lutheranen willen graag twee activiteiten onder onze aandacht brengen die open staan voor een ieder die belangstelling heeft:

- Zoals al enkele jaren gaat ook dit jaar de cursus Leren van Luther van start. Een activiteit met 4 cursus-avonden op de volgende donderdagavonden: 15 oktober, 29 oktober, 12 november en 26 november 2026, begin 19.30 uur. Dit jaar met als thema: "Hoe verander je de kerk, en waartoe?"
- En de andere activiteit is dat zij theatermaker en theoloog Kees van der Zwaard op zaterdag 17 oktober in de Lutherse kerk hebben met een voorstelling uit zijn serie Spiegelfamilie – met als thema: Onderdak – Leven in Gemeenschap. De voorstelling begint om 15.00 uur met aansluitende borrel.

Aan de bijeenkomsten zijn geen kosten verbonden.

Bij het theaterstuk wordt een vrijwillige bijdrage op prijs gesteld voor het diaconale project in Zuid-Afrika dat de Lutherse Gemeente het Gooi al enkele jaren ondersteunt.

Uitgebreide informatie is te vinden op de website van de Lutherse gemeente: www.elghetgooi.nl